

Министерство на правосъдието

брой: 91, от дата 4.11.2014 г. Официален раздел / МИНИСТЕРСТВА И
ДРУГИ ВЕДОМСТВА стр.15

Наредба № 2 от 24 октомври 2014 г. за условията и реда за издаване и
отнемане на разрешение за посредничество при международно осиновяване и
за осъществяване и прекратяване на дейността на акредитираните
организации

НАРЕДБА № 2 от 24 октомври 2014 г.

за условията и реда за издаване и отнемане на разрешение за посредничество
при международно осиновяване и за осъществяване и прекратяване на
дейността на акредитираните организации

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се определят условията и редът за:

1. издаване на разрешение за посредничество при международно
осиновяване;

2. осъществяване и прекратяване на дейността на акредитираните организации;

3. контрол и отнемане на разрешение за посредничество при международно осиновяване.

Чл. 2. (1) Посредничество при международно осиновяване може да извършва юридическо лице с нестопанска цел, което отговаря на изискванията на чл. 116, ал. 1 и 2 от Семейния кодекс (СК), наричано по-нататък „акредитирана организация“.

(2) Посредничеството при международно осиновяване се осъществява в съответствие с чл. 21 от Конвенцията на ООН за правата на детето (ратифицирана с Решение на ВНС – ДВ, бр. 32 от 1991 г.) (ДВ, бр. 55 от 1991 г.), принципите и разпоредбите на Хагската конвенция за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване от 29.05.1993 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 16 от 2002 г.) (ДВ, бр. 78 от 2002 г.), наричана по-нататък „Хагска конвенция“, и съобразяване с най-добрия интерес на детето.

Чл. 3. Министърът на правосъдието не по-късно от два месеца преди началото на срока по чл. 5, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 може да определи кръга от държави, за които ще се провежда процедура по издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване. Списъкът се публикува на официалната интернет страница на Министерството на правосъдието.

Глава втора

ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПОСРЕДНИЧЕСТВО ПРИ МЕЖДУНАРОДНО ОСИНОВЯВАНЕ

Раздел I

Издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване и отказ за издаването му

Чл. 4. (1) Разрешението се издава след проучване на възможностите, знанията и ресурсите, необходими за осъществяване на посредничество, и при следните условия:

1. юридическото лице с нестопанска цел по чл. 116 СК разполага с технически и експертни ресурси за осъществяване на дейността;
2. управителният орган на заявителя е утвърдил етични принципи и правила на поведение при осъществяване на посредничеството, задължителни за членовете и лицата, които работят за юридическото лице с нестопанска цел по чл. 116, ал. 1 и 2 СК;
3. всеки от членовете на управителния орган на заявителя притежава висше образование, не е осъждан и общият му трудов и осигурителен стаж е не по-малък от пет години;
4. всеки от членовете на управителния орган на заявителя и лицата, които работят за него, притежават морални качества, подготовка и опит в областта на услугите за деца и международното осиновяване;

5. за заявителя работят задължително:

а) юрист, психолог и лекар с придобита специалност „педиатрия“;

б) преводач за всяка от посочените в заявлението държави;

в) технически сътрудник по трудово правоотношение на пълен работен ден.

(2) Никое от лицата по ал. 1, т. 4 няма право да работи в специализирана институция или социална услуга от резидентен тип за деца или в териториално поделение на Агенцията за социално подпомагане.

(3) Заявителят е задължен да разполага с постоянен офис за осъществяване на дейността, който не се ползва за други цели, и осигурява:

1. условия за комуникация – телефон, факс, електронен адрес;

2. условия за конфиденциалност на информацията;

3. условия за информираност – интернет страница на български и чужд език;

4. присъствие на служител 8 часа дневно.

Чл. 5. (1) За издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване се подава заявление до министъра на правосъдието през втория месец на всяка календарна година.

(2) Заявлението по ал. 1 съдържа:

1. име на юридическото лице с нестопанска цел по чл. 116 СК на български език и на латиница, седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ и номер на вписване в регистъра по чл. 45 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел;

2. адрес за осъществяване на дейността, номер на телефон и факс, електронен адрес, адрес на интернет страницата, информация за офиса и работното време;

3. данни за представляващия и членовете на управителния орган на организацията, в т. ч. подробна информация, от която се установява изпълнението на условията по чл. 4, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 2 по отношение на тези лица;

4. списък на лицата по чл. 4, ал. 1, т. 5 и информация, от която е видно изпълнението на условията по чл. 4, ал. 1, т. 4 и ал. 2 по отношение на тези лица;

5. списък на лицата, които ще придружават осиновяващия по време на контакт с детето, и подробна информация за подготовката, която са получили, за да осъществяват тази дейност;

6. списък на държавите, за които заявителят желае да осъществява посредничество, максималния размер на разноските за посредничество за всяка държава и начина на формиране; максималният размер се определя при спазване на чл. 22, ал. 2;

7. подпис и печат на заявителя.

(3) Към заявлението се прилагат:

1. заверен препис от съдебното решение за регистрацията на юридическото лице и удостоверение за актуалното му състояние, издадено от съда по регистрацията;

2. копие от учредителния акт или от устава на организацията, заверено от заявителя;

3. копие от утвърдените етични принципи и правила на поведение при осъществяване на посредничеството по чл. 4, ал. 1, т. 2, заверено от заявителя;

4. свидетелства за съдимост на лицата, участващи в управителния орган на организацията;

5. нотариално заверено копие от диплома за завършено висше образование и от трудова, служебна и/или от осигурителна книжка на лицата, участващи в управителния орган;

6. заверени от заявителя копия на документи, удостоверяващи наличието на необходимия образователен ценз, подготовка и опит в областта на услугите за деца и международно осиновяване за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 5;

7. образец на договор за посредничество за всяка държава, посочена в заявлението по чл. 5, ал. 1, съобразен със съответното законодателство, който съдържа: правата и задълженията на страните; конкретните дейности и услугите, които ще предоставят на осиновяващите, и разноските, необходими за осъществяването им; точния размер на нормативно определените държавни такси; размера на административните разходи на организацията; максималния размер на разноските за посредничество и начина на плащане; договорот трябва да съдържа и текст, удостоверяващ, че клиентът е запознат с правото да подаде сигнал до Министерството на правосъдието срещу действие или бездействие на организацията, както и предложение за подобряване на дейността ѝ;

8. заверени от заявителя копия от договорите на лицата по чл. 4, ал. 1, т. 5 и длъжностна характеристика на лицето по чл. 4, ал. 1, т. 5, буква „в“;

9. декларация по чл. 21, ал. 3 от лицата по чл. 4, ал. 1, т. 5;

10. удостоверение, че юридическото лице е регистрирано като администратор на лични данни съгласно Закона за защита на личните данни;

11. проект за осъществяване на дейността по посредничество при международно осиновяване, който съдържа: конкретна информация за начина, по който ще бъде развита дейността по посредничество за всяка от посочените в заявлението държави, включително подписани предварителни споразумения за сътрудничество, проведени срещи и консултации с

представители на компетентните органи и организации за съответната държава, както и прогнозен брой кандидат-осиновители, съобразно спецификите на децата, които могат да бъдат осиновени и желаните за осиновяване деца от осиновяващите с обичайно место-пребиваване в съответната държава;

12. доклад за законодателството и практиката в областта на международното осиновяване за всяка от посочените в заявлението държави, който съдържа: информация за нормативните актове; описание на процедурата, срокове, компетентни органи за издаване на съответните документи за международно осиновяване и тяхната валидност; реда и условията за актуализиране на издадените документи за международно осиновяване; реда и условията за осъществяване на следосиновително наблюдение; източниците, въз основа на които е изготвен докладът;

13. документ за платена държавна такса.

(4) Министерството на правосъдието извършва служебна справка в централния регистър по чл. 45 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) и в регистър БУЛСТАТ по отношение на декларираните от заявителя обстоятелства. Получените справки се прилагат служебно към заявлението по ал. 1.

(5) Чуждестранното юридическо лице, регистрирано по чл. 45 ЗЮЛНЦ, представя и разрешение, издадено от компетентния орган на съответната държава, за посредническа дейност при осиновяване на деца с обичайно местопребиваване в Република България. Разрешението се представя в оригинал с превод на български език, заверен от българското посолство или консулство в съответната държава. Документ, изготвен на територията на държава, страна по Конвенцията от 5 октомври 1961 г. за премахване на

изискването за легализация на чуждестранни публични актове (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 47 от 2000 г.) (ДВ, бр. 45 от 2001 г.), върху който има поставен апостил, се представя в оригинал с превод на български език, заверен от Министерството на външните работи.

(б) За всяка промяна в обстоятелствата, посочени в заявлението и/или в приложените документи, юридическото лице е длъжно да уведоми Министерството на правосъдието в 14-дневен срок от настъпването им.

Чл. 6. (1) Заявлението и приложените към него документи се разглеждат в едномесечен срок от постъпването им.

(2) При констатиране на нередовности Министерството на правосъдието изпраща съобщение до заявителя с указания за отстраняването им в 14-дневен срок от получаването му. Съобщението съдържа и уведомяване, че неотстраняването на нередовностите в посочения срок ще предизвика прекратяване на производството.

(3) Ако нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 2, производството се прекратява, за което заявителят се уведомява писмено. Прекратяването на производството подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 7. (1) Заявителят се допуска до процедура по проучване, ако при разглеждане на заявлението и приложените към него документи не бъдат констатирани нередовности или констатирани са отстранени в срок. Допуснатият се уведомява писмено за датата, на която ще бъде посетен офисът за осъществяване на дейността.

(2) Проучването е въз основа на представената документация и посещение на офиса за осъществяване на дейността. При посещението се извършва проверка на заявените обстоятелства по чл. 4, ал. 3 и осигурените технически ресурси.

(3) Посещението се извършва в присъствие на член на управителния орган на заявителя, който е в състояние да отговори на уточняващи въпроси във връзка с представената документация или организация на работата.

(4) За проучването се съставя протокол по образец – приложение № 1.

Чл. 8. Въз основа на извършеното проучване се изготвя доклад относно констатираните възможности за осъществяване на посредничество при международно осиновяване по отношение на всяка държава, посочена в заявлението, който се представя пред Съвета по международно осиновяване.

Чл. 9. Министерството на правосъдието може да поиска становище от централния орган на съответната държава, страна по Хагската конвенция, или от компетентен орган на държава, която не е страна по конвенцията, относно осъществяването на посредничество при международно осиновяване от акредитирана организация по чл. 116 СК.

Чл. 10. Съветът по международно осиновяване незабавно разглежда доклада и становището по чл. 9, ако е предоставено, и приема решение, с което предлага на министъра на правосъдието да издаде или да откаже издаването на разрешение за осъществяване на посредничество за всички държави, посочени в заявлението, или за част от тях.

Чл. 11. В четиримесечен срок от изтичане на срока за подаване на заявление за издаване на разрешение министърът на правосъдието издава или мотивирано отказва да издаде разрешение за осъществяване на посредничество за всички държави, посочени в заявлението, или за част от тях. Отказът на министъра може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

Чл. 12. (1) Разрешението се издава за срок пет години и акредитираната организация се вписва служебно в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 4 СК по реда на наредбата по чл. 113, ал. 4 СК.

(2) Министерството на правосъдието актуализира и предоставя на Постоянното бюро на Хагската конференция по международно частно право данни относно имената и адресите на акредитираните организации, получили разрешение от министъра на правосъдието.

Чл. 13. Разрешението за осъществяване на посредничество при международно осиновяване се издава по образец – приложение № 2.

Чл. 14. (1) Акредитираната организация уведомява писмено Министерството на правосъдието за всяка промяна в обстоятелствата, при които е издадено разрешението, в 14-дневен срок от настъпването.

(2) При промяна в управителния орган на юридическото лице уведомлението по ал. 1 съдържа информация за изпълнение на условията по чл. 4, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 2 за новите членове и към него се прилагат: заверен препис от съдебно решение за вписване на извършените промени; удостоверение за актуално състояние и документи по чл. 5, ал. 3, т. 4 и 5.

(3) При промяна на офиса за осъществяване на дейността по посредничество уведомлението по ал. 1 съдържа информация за изпълнение на условията по чл. 4, ал. 3. В 14-дневен срок от постъпване на уведомлението се извършва посещение по реда на чл. 7, ал. 3 и се попълва протокол по образец – приложение № 1.

(4) Уведомленията и документите по ал. 2 и 3 се представят пред Съвета по международно осиновяване. Съветът незабавно обсъжда представените документи и приема решение, с което мотивирано предлага на министъра на правосъдието да отнеме разрешението за посредничество при международно осиновяване в случай, че след промяната не са налице условията по чл. 4.

(5) Министърът на правосъдието издава заповед за изменение на разрешението по отношение на променените обстоятелства, която е неразделна част от него, или отнема разрешението за посредничество по мотивирано предложение на Съвета по международно осиновяване.

(6) При промяна на лицата, които работят за организацията, уведомлението по ал. 1 съдържа информация за изпълнение на условията по чл. 4, ал. 1, т. 4 и ал. 2 за новите лица и списък на тези, с които отношенията са прекратени. Към уведомлението се прилагат документите по чл. 5, ал. 3, т. 6, 8 и 9 за новите лица.

Раздел II

Издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване за допълнителна държава

и отказ за издаването му

Чл. 15. (1) Акредитирана организация може да подаде заявление за допълнителна държава в срока по чл. 5, ал. 1 извън посочените в разрешението държави. Заявлението съдържа информация за техническите и експертните ресурси, осигурени за осъществяване на дейността по отношение на допълнителната държава, и за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 5, буква „б“.

(2) Към заявлението са прилагат документите по чл. 5, ал. 3, т. 7, 11 – 13. При привличане на нови лица, които ще работят за организацията, се представят и документите по чл. 5, ал. 3, т. 6, 8 и 9.

(3) Процедурата се осъществява по реда на чл. 6 до чл. 9, като проучването се извършва само въз основа на представената документация.

(4) Подготвеният доклад съдържа и информация относно работата на акредитираната организация, в т. ч.: справка от регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК; участие в осъществяването на специални мерки за осиновяване на деца по чл. 112, ал. 6 СК; изпълнение/ неизпълнение на задълженията по чл. 20; постъпили сигнали; дадени задължителни предписания за подобряване на дейността и изпълнението им. Докладът и становището по чл. 9, ако е предоставено, се представят пред Съвета по международно осиновяване за незабавно разглеждане. Съветът има правомощията по чл. 10.

(5) Министърът на правосъдието разглежда решението на съвета и в срока по чл. 11 издава или мотивирано отказва да издаде разрешение за посредничество по отношение на всички държави, посочени в заявлението, или за част от тях. Новото разрешение се издава по образец – приложение №

3, носи номера на съществуващото с добавен цифров индекс и действа при неговите условия и срок.

(6) Отказът на министъра може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

Раздел III

Издаване на ново разрешение за посредничество при международно осиновяване

Чл. 16. (1) Акредитираната организация може да подаде заявление за издаване на ново разрешение за посредничество при международно осиновяване през месеца, предхождащ последните четири месеца от валидността на разрешението. Заявлението е със съдържанието, определено в чл. 5, ал. 2.

(2) Ако заявителят писмено декларира, че не се предвижда промяна на обстоятелствата и държавите, за които е издадено предходното разрешение, към заявлението се прилагат: документи по чл. 5, ал. 3, т. 4, 7, 11 – 13 и ал. 5; удостоверение за актуално състояние на юридическото лице, издадено от съда по регистрацията.

(3) При условие, че заявителят декларира, че се предвижда промяна на обстоятелствата и държавите, за които е издадено предходното разрешение, към заявлението се прилагат съответните документи, както и тези по ал. 2.

(4) Към заявлението се прилага доклад за цялостната дейност на организацията, съдържащ информацията по чл. 20, т. 25.

(5) Министерството на правосъдието извършва служебна справка в централния регистър по чл. 45 ЗЮЛНЦ и в Регистър БУЛСТАТ по отношение на декларациите от заявителя обстоятелства. Получените справки се прилагат служебно към заявлението по ал. 1.

Чл. 17. (1) Процедурата за издаване на ново разрешение се осъществява по реда на чл. 6 – 9. Подготвеният доклад съдържа и информация относно работата на акредитираната организация, в т. ч.: справка от регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК; участие в осъществяването на специални мерки за осиновяване на деца по чл. 112, ал. 6 СК; изпълнение/ неизпълнение на задълженията по чл. 20; постъпили сигнали; дадени задължителни предписания за подобряване на дейността и изпълнението им. Докладът и становището по чл. 9, ако е предоставено, се представят пред Съвета по международно осиновяване за незабавно разглеждане.

(2) Съветът обсъжда още:

1. качество на работа;

2. спазване на изискванията по чл. 4, включително наличие на достатъчно технически и експертни ресурси, съобразно вписаните в регистъра осиновяващи;

3. организиране и/или участие в национални и международни форуми, проучване и представяне на международни практики;

4. брой вписани осиновяващи и процедури по международно осиновяване за съответната държава.

(3) Съветът приема решение, с което предлага на министъра на правосъдието да издаде ново разрешение за осъществяване на посредническа дейност или да откаже издаването му за всички държави, посочени в заявлението, или за част от тях.

Чл. 18. (1) Министърът на правосъдието разглежда решението на Съвета по международно осиновяване и в срока по чл. 11 издава или мотивирано отказва да издаде разрешение за посредничество за всички държави, посочени в заявлението, или за част от тях. Новото разрешение се издава по образец – приложение № 2.

(2) Отказът на министъра на правосъдието може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

Глава трета

ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТТА НА АКРЕДИТИРАНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Раздел I

Компетентности и задължения на акредитираните организации

Чл. 19. Дейността на акредитираните организации включва:

1. консултиране на осиновяващия относно законодателството, процедурата, необходимите документи и срокове за международно осиновяване и спецификите за съответната държава;

2. изготвяне и подаване на молба от осиновяващ за вписване в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 и 3 СК, придружена от документите, съгласно наредбата по чл. 113, ал. 4 СК и извършване на всички необходими действия за вписването;

3. оказване на съдействие за изпълнението на задълженията на вписания в регистъра осиновяващ;

4. уведомяване за подписано удостоверение за даване ход на процедурата по осиновяване на дете по реда, установен в съответната държава по обичайно местопребиваване на осиновяващия;

5. събиране и предоставяне на осиновяващия на допълнителни материали за детето, които да го подпомогнат при вземане на решението за изразяване на съгласие или отказ за осиновяване;

6. участие в осъществяването на специални мерки за осиновяване по чл. 112, ал. 6 СК;

7. оказване на съдействие за осъществяването на контакт между осиновяващия и осиновявания;

8. консултиране на осиновяващия при вземане на решение за изразяване на съгласие или отказ за осиновяване на определеното дете;

9. уведомяване на съответната регионална дирекция за социално подпомагане за депозирано в Министерството на правосъдието съгласие за осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в Република България от определения от Съвета по международно осиновяване осиновяващ и съдействие в процеса по информиране и подготовката на детето за преминаване в осиновителното семейство;

10. осигуряване на представителство на осиновяващия с обичайно местопребиваване в чужбина пред съда;

11. оказване на съдействие за допускане на осиновяване от осиновяващ, вписан в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 3 СК по реда на съответната държава, и признаване на осиновяването в Република България;

12. подпомагане издаването на нов акт за раждане на осиновеното дете, документ за самоличност и съответните документи за влизане в приемащата държава и получаване на разрешение за постоянно пребиваване в нея; съдействие за влизане и пребиваване на осиновеното дете в Република България като приемаща държава;

13. подпомагане осигуряването на безопасни и подходящи условия за транспортиране на осиновеното дете;

14. консултиране и оказване на подкрепа на осиновителите в периода на следосиновително наблюдение при необходимост.

Чл. 20. Акредитираната организацията е длъжна:

1. да осъществява дейността си при съобразяване висшия интерес на детето и в съответствие с нормативните актове в областта на международното осиновяване и закрила на детето;

2. да публикува на интернет страницата си: разрешението за посредничество при международно осиновяване; списък на държавите, за които има право да осъществява посредничество, и информация за процедурата по международно осиновяване и необходимите документи съобразно спецификите за всяка държава; списък на чуждестранните организации, с които е в договорни отношения, и утвърдените етични принципи и правила на поведение по чл. 4, ал. 1, т. 2;

3. да посочва в своята кореспонденция номера на разрешението за посредничество при международно осиновяване, датата на издаване и срока на неговата валидност;

4. да предоставя точна и вярна информация по всеки въпрос, свързан с международното осиновяване, в т. ч. относно срокове и характеристики на международно осиновени деца, съобразно публикуваната информация от Министерството на правосъдието;

5. да осигурява превод на съответния език в отношенията и кореспонденцията с клиентите, централните органи, държавните органи и институции и другите акредитирани организации;

6. да предоставя на Министерството на правосъдието заверено копие на договора за съвместна дейност по посредничество с всяка чуждестранна акредитирана организация в 14-дневен срок от подписването му ведно с копие от разрешението за посредничество при международно осиновяване на чуждестранната организация;

7. да уведомява Министерството на правосъдието за прекратяване сътрудничеството с чуждестранна акредитирана организация в 7-дневен срок от настъпването ведно със списък на преписките на осиновяващите, представлявани съвместно и статуса им;

8. да спазва сроковете и правилата при осъществяване на специалните мерки за осиновяване на дете по чл. 112, ал. 6 СК и да осигурява запазване на личните данни за децата и използване на информацията само за целите на осиновяването им;

9. да сключи договор за посредничество при международното осиновяване с осиновяващия, изготвен по представения в Министерството на правосъдието образец по чл. 5, ал. 3, т. 7;

10. да информира осиновяващия преди сключването на договора относно: целите и основната дейност на организацията; разрешението за посредничество и неговия срок на валидност; точния размер на държавните такси и на необходимите средства за осъществяване на посредничеството; организацията на работа и утвърдените етични принципи и правила на

поведение по чл. 4, ал. 1, т. 2; реда за осиновяване съгласно българското право; изискванията, които следва да се спазят съгласно правото на държавата по обичайното место-пребиваване на осиновяващия; необходимите документи за осиновяването; последиците от осиновяването съобразно законодателството на държавата по обичайно местопребиваване на детето и на осиновяващия;

11. да състави и поддържа досие за всеки клиент, подписал договор с организацията, в което се съхранява копие от всички документи и водената кореспонденция във връзка с процедурата по осиновяване;

12. да следи и уведомява осиновяващия за сроковете и етапите на процеса по осиновяване и да предприема необходимите действия своевременно и с дължимата грижа;

13. да предприема всички необходими действия за изпълнение на задълженията на вписания в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК осиновяващ за ежегодно потвърждение на проекта за осиновяване и представяне на съответния нов документ в едномесечен срок от промяна в обстоятелствата или от изтичане на срока на валидност на представените документи;

14. да организира и подпомага осъществяването на контакт между осиновяващ и осиновяван, като информира своевременно Министерството на правосъдието и осигури консултации със съответните специалисти и преводач, който придружава осиновяващия през целия период на контакта;

15. да представя в Министерството на правосъдието информация и съответните документи относно решението на осиновяващия за осиновяване

или отказ за осиновяване на конкретното дете в нормативно определения срок; при отказ осигурява връщане на документите и материалите за детето;

16. да представя в Министерството на правосъдието заверен препис от съдебното решение за допускане на осиновяването в 7-дневен срок от влизането му в сила;

17. да уведомява своевременно Министерството на правосъдието относно датата на вземане на осиновеното дете от мястото, където е настанено, и датата на отпътуването му от Република България, включително за настъпили проблеми и/или отказ на осиновителите да вземат детето;

18. да уведомява и съдейства на Министерството на правосъдието за връщането на детето в Република България в случай на получена информация, че решението на българския съд не е признато в приемащата държава до една година от влизането му в сила;

19. да осигурява изпълнението на задължението за представяне на Министерството на правосъдието доклад за адаптирането и интегрирането на детето в семейството на осиновителите на всеки шест месеца в рамките на две години след осиновяването, изготвен от съответния компетентен орган или организация;

20. да предоставя незабавно на Министерството на правосъдието всяка получена информация относно затруднена адаптация и предприети действия за закрила на осиновено дете;

21. да съхранява досиетата по т. 11 по начин, който осигурява дългосрочно запазване и конфиденциалност на съдържащата се в тях информация;

22. да осигурява технически и експертни ресурси, съответстващи на броя на вписаните в регистъра осиновяващи с оглед изпълнение на задълженията по посредничество с дължимата грижа;

23. да осигурява на работещите за организацията системно повишаване на знанията и уменията в областта на международното осиновяване чрез проучване и представяне на международни практики, организирани и/ или участие в национални и международни форуми и други подходящи начини;

24. да заявява всяка промяна в обстоятелство, което е свързано с полученото разрешение за посредническа дейност по реда на чл. 14;

25. да представя на министъра на правосъдието доклад за дейността по посредничество на всеки шест месеца; докладът е за предходното шестмесечие и съдържа: информация за чуждестранни акредитирани организации, с които е в договорни отношения; брой подадени молби за вписване в регистъра по държави и статуса им; брой предложения за дете и етап от процедурата, който е достигнат; брой съдебни процедури и състоянието им; брой преписки, по които тече следосиновително наблюдение, и брой на тези, по които е приключило;

26. да оказва съдействие на Министерството на правосъдието.

Чл. 21. (1) Работещите за акредитираната организация са длъжни да упражняват добросъвестно правата и задълженията си.

(2) Работещите за организацията дължат лоялност и уважение към клиентите при осъществяване на дейността и спазване на утвърдените етични принципи и правила на поведение по чл. 4, ал. 1, т. 2.

(3) Работещите за организацията са длъжни да не разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод дейността, която осъществяват или са осъществявали в организацията.

Чл. 22. (1) Акредитираната организация не може да прехвърля правото на ползване на разрешението си за посредничество.

(2) Акредитираната организация не може да извлича недължима финансова облага от посредничеството при международно осиновяване, поради което:

1. не може да изисква и получава финансиране от осиновяващия в размер, който надвишава заявения максимален размер за посредничество за съответната държава;

2. може да изисква и получава от осиновяващите само средства за разноси и разходи във връзка с процедурата по международно осиновяване, включително: разумни хонорари на лицата, участвали в процедурата по осиновяването, и разумни административни разходи на организацията;

3. лицата по чл. 4, ал. 1, т. 4 не могат да изискват и получават възнаграждение, несъразмерно на оказаните услуги или на обичайното възнаграждение за същите услуги.

Раздел II

Прекратяване на дейността на акредитираната организация

Чл. 23. (1) Дейността на акредитираната организация се прекратява:

1. с изтичане на срока, за който е издадено разрешението;
2. с изтичане на срока, за който е издадено разрешението по чл. 5, ал. 5, при условие че в 14-дневен срок не е представено ново;
3. по заявление на акредитираната организация;
4. с прекратяване на юридическото лице;
5. при заличаване на вписването по чл. 48, ал. 1 ЗЮЛНЦ;
6. с отнемане на разрешението от министъра на правосъдието.

(2) Министерството на правосъдието на всеки шест месеца извършва служебна справка за статуса на акредитираните организации в централния регистър по чл. 45 ЗЮЛНЦ във връзка с ал. 1, т. 4 и 5.

(3) Министърът на правосъдието издава заповед за прекратяване на дейността в случаите по ал. 1, т. 1 – 5. Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

Чл. 24. (1) Акредитираната организация, чиято дейност е прекратена, е длъжна:

1. незабавно да преустанови приема на нови клиенти;

2. в 3-дневен срок от влизане в сила на заповедта за прекратяване на дейността или отнемане на разрешение да представи списък на всички свои клиенти и етапа на процедурата им.

(2) При условие че организацията представлява осиновяващи със започнала процедура по международно осиновяване на конкретно дете, министърът на правосъдието със заповед определя реда за довършването ѝ от същата организация, която с дължимата грижа предприема всички действия, посочени в заповедта, до окончателното приключване на процедурата.

Чл. 25. (1) Министерството на правосъдието уведомява съответния орган и/или акредитирана организация в държавата по обичайно местопребиваване на осиновяващия за прекратяването на дейността на акредитираната организация по чл. 116 СК, предоставя информация за условията по разрешенията на всички други акредитирани от министъра на правосъдието организации за съответната държава и изисква в едномесечен срок осиновяващият да сключи договор с нова организация.

(2) При условие че за съответната държава няма друга организация по чл. 116 СК, получила разрешение за посредничество от министъра на правосъдието, Министерството на правосъдието уведомява съответния орган и/или акредитирана организация в държавата по обичайно местопребиваване на осиновяващия за това и за възможността процедурата да се развие чрез сътрудничество между централните органи по Хагската конвенция.

Глава четвърта

КОНТРОЛ И ОТНЕМАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПОСРЕДНИЧЕСТВО ПРИ МЕЖДУНАРОДНО ОСИНОВЯВАНЕ

Раздел I

Контрол върху акредитираните организации

Чл. 26. Министърът на правосъдието осъществява контрола по чл. 112, ал. 2, т. 2 СК чрез:

1. извършване на проверки на дейността на акредитираната организация;
2. даване на задължителни предписания за подобряване на дейността.

Чл. 27. (1) Проверките по чл. 26, т. 1 са планови или по повод сигнал за извършено нарушение. В рамките на срока на валидност на разрешението се извършва най-малко една планова проверка на акредитираната организация.

Плановите проверки се провеждат съгласно план, който се утвърждава от министъра на правосъдието ежегодно до 31 януари.

(2) Министърът на правосъдието или упълномощено от него лице издава заповед за извършване на проверка по ал. 1 и определя времето, предмета и длъжностните лица, които да я извършат. Екземпляр от заповедта се връчва на присъстващите в офиса на акредитираната организация лица за сведение.

(3) Лицата, които ръководят акредитираната организация или работят за нея, са длъжни да осигурят съдействие на проверяващите, включително достъп до ползваните помещения и документацията на акредитираната организация.

(4) За установените при проверката факти и обстоятелства се съставя протокол в 20-дневен срок от извършването. Протоколът се връчва на акредитираната организация, която в 7-дневен срок може да изрази писмено становище.

(5) Протоколът и становището на проверяваната организация, ако е постъпило, се представят пред Съвета по международно осиновяване. При констатирани нарушения и/или неизпълнение на задължения от страна на акредитираната организация съветът прави мотивирано предложение до министъра на правосъдието за даване на задължителни предписания за подобряване на дейността или за отнемане на разрешението.

(6) При установяване на нарушения, които са от компетентността на други органи, Министерството на правосъдието незабавно ги уведомява.

Чл. 28. При констатиране на нарушения или неизпълнение на задължения при текущата работа по посредничество Министерството на правосъдието изисква акредитираната организация да даде писмена информация по случая в 7-дневен срок. След получаването ѝ се изготвя доклад, който се представя пред Съвета по международно осиновяване. След обсъждане съветът може да направи мотивирано предложение до министъра на правосъдието за даване на задължителни предписания за подобряване на дейността или за отнемане на разрешението.

Чл. 29. (1) Задължителни предписания за подобряване на дейността по чл. 26, т. 2 се дават със заповед на министъра на правосъдието, която съдържа:

1. посочване на допуснатите нарушения или неизпълнение на задължения;
2. действията, които следва да се предприемат за подобряване на дейността, и срок за изпълнение;
3. задължението за предоставяне на Министерството на правосъдието на писмена информация за изпълнението в едномесечен срок от изтичане на срока по т. 2.

(2) Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

Раздел II

Отнемане на разрешението за посредничество при международно осиновяване

Чл. 30. (1) Министърът на правосъдието отнема разрешението за извършване на посредничество при международно осиновяване при:

1. неизпълнение на задължение по чл. 20 и 21;
2. нарушаване на изискванията по чл. 22;
3. сключване на договор за посредничество при международно осиновяване, чието съдържание не съответства на образца по чл. 5, ал. 3, т. 7, и/или при неизпълнение на договор, сключен с осиновяващ;
4. в случаите на чл. 14, ал. 5, изречение второ;
5. при отнемане на разрешението за посредничество по чл. 5, ал. 5.

(2) Отнемането на разрешението се извършва със заповед на министъра на правосъдието по мотивирано предложение на Съвета по международно осиновяване. Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

(3) Организацията, чието разрешение е отнето, няма право да подава заявление за издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване за срок две години.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на наредбата „административни разходи на организацията“ са разходите, свързани с цялостното ѝ функциониране, организацията на дейността по посредничество при международно осиновяване и персонала.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Наредба № 12 от 2009 г. на министъра на правосъдието за условията и реда за издаване и отнемане на разрешение за посредничество при международно осиновяване и за осъществяване и прекратяване дейността на акредитираните организации (обн., ДВ, бр. 80 от 2009 г.; изм., бр. 54 от 2010 г. и бр. 53 от 2014 г.) се отменя.

§ 3. Акредитираните организации, получили разрешение за посредничество по международно осиновяване по реда на Наредба № 12 от 2009 г., са длъжни да осигурят изпълнение на изискванията по чл. 4 до подаване на заявление за издаване на ново разрешение за посредничество, но не по-късно от три месеца от влизането в сила на тази наредба. Изпълнението се удостоверява чрез подаване на заявление за издаване на ново разрешение или подаване на декларация от представляващата акредитираната организация до министъра на правосъдието със съдържанието по чл. 5, ал. 2, към която се прилагат съответните документи. При неизпълнение министърът на правосъдието отнема разрешението за посредничество по мотивирано предложение на Съвета по международно осиновяване.

§ 4. Валидността на разрешенията за посредничество при международно осиновяване, издадени от министъра на правосъдието на 15 март 2010 г., се удължава до получаване на ново разрешение за посредничество или отказ за издаване на ново разрешение, но не по-късно от 15 май 2015 г., а акредитираните организации могат да подават заявление за издаване на ново разрешение от 1 до 15 януари 2015 г.

§ 5. Наредбата се издава на основание чл. 116, ал. 3 СК и влиза в сила от деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Министър: Христо Иванов

Приложение № 1 към чл. 7, ал. 4

ПРОТОКОЛ

за провеждане на посещение

Днес, Г.

1.

2.

3.

посетиха офиса за осъществяване на дейността на заявителя

„.....“

намиращ се на адрес:

.....

Посещението се извърши в присъствието на

.....,

(имена)

.....

(представител)

Уточнено бе, че това е официалният адрес за кореспонденция с организацията.

За Министерството на правосъдието:

1.

2.

3.

За заявителя:

.....

Подпис:

Печат:

Приложение № 2 към чл. 13 и чл. 18, ал. 1

РАЗРЕШЕНИЕ

№/..... г., гр. София

На основание чл.

РАЗРЕШАВАМ

на

.....
.....,

вписано в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на

общественополезна дейност под № , със седалище и адрес на управление
.....

и представлявано от, да извършва като акредитирана организация посредничество при международно

осиновяване по отношение на следните държави:

.....
.....

Дейността ще бъде извършвана на адрес:

.....
.....
Разрешението е валидно до

.....
..... Г.

Акредитираната организация осъществява дейността си при съобразяване с висшия интерес на детето и в съответствие с нормативните актове в областта на международното осиновяване и закрила на детето.

Министър на правосъдието:

.....

Приложение № 3 към чл. 15, ал. 5

РАЗРЕШЕНИЕ

№/..... г., гр. София

На основание чл.

РАЗРЕШАВАМ

на

.....
.....,

акредитирана организация за посредничество при международно осиновяване, да осъществява

посредничество и по отношение на следните държави:

.....
.....

Настоящото разрешение е неразделна част от разрешение №...../..... г.,
представя се заедно с него и не

променя останалите условия на първоначално издаденото.

Министър на правосъдието:

.....